

Formanden: Sammen med denne Sag foretages den under Nr. 4 paa Dagsordenen opførte Sag, nemlig:

Anden Behandling af Forslag til Lov om midlertidig Forhøjelse af Forbrugsafgifterne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 4442; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 1441).

Uden for Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagenes Paragraffer, de stillede Ændringsforslag samt Spørgsmaalet om Lovforslagenes Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Jensen-Brobj): Grundet paa den korte Tid, som Udvalget har haft til at behandle de Lovforslag, der har været henvist til det, og ogsaa til Dels paa Grund af, at den højtærede Finansminister har været sengeliggende og derfor ikke har kunnet yde os den Hjælp, vi har haft Brug for, er Udvalget ikke blevet færdigt med sit Arbejde. Men der har i Udvalget været overvejende Tilslutning til Tanken om en Konsolidering under de nuværende Forhold; der har blot ikke kunnet opnaas Enighed om, hvilke Skatteformer man burde anvende dertil.

Med Hensyn til Lovforslaget om Afgift af Arv og Gave er hele Udvalget enedes om at indstille det til Vedtagelse uforandret.

Endvidere indstiller et Flertal, bestaaende af Venstre, Det konservative Folkeparti og Det radikale Venstre, det i Lovforslaget om Forhøjelse af Forbrugsafgifterne indeholdte Forslag om en Forhøjelse af Omsetningsafgiften af Chokolade- og Sukkervarer m. v. til Vedtagelse med den Ændring, at den foreslaaede Afgift paa de 40 pCt. af Værdien forhøjes til 50 pCt.

Flertallet har givet Tilslutning til Tanken om en kombineret Skatte- og Opsparingsordning for Ikke-Forsørgere, men da denne rummer en hel Del Problemer, som det paa Grund af den korte Tid ikke har været muligt at drøfte saa indgaaende, som det skønnes ønskeligt, foreslaar man Udvalgets Arbejde paa dette Omraade fortsat med det Formaal at finde den mest rimelige Form for en saadan Skatte- og Opsparingsordning.

Flertallet er endvidere enigt om at fortsætte Drøftelserne om de i de foreliggende Lovforslag i øvrigt indeholdte Afgifter og dermed i Forbindelse staaende Spørgsmaal.

Jeg kan paa hele Udvalgets Vegne anbefale Forslaget om Afgift af Arv og Gave

til Vedtagelse uforandret, og jeg kan paa Flertallets Vegne anbefale den foreslaaede Ændring om Forhøjelse af Chokoladeafgiften.

Gustav Pedersen: Det vil altid være en Skønssag, hvad der er god Tid, og hvad der er for lidt Tid. Det er selvfølgelig ikke saa forfærdelig lang Tid, der har været til Behandling af disse meget omfattende Lovforslag, der er havnet i det Udvalg, som nu har afgivet delvis Betænkning, men jeg tror ikke, jeg er uretfærdig mod Flertallet, hvis jeg siger, at hvis der havde været stærkere Vilje til at arbejde, saa havde det ogsaa været muligt at naa betydeligt længere frem. Det bliver nu Flertallets egen Sag at afgøre dette Spørgsmaal.

Derimod vil jeg mene, at der er Grund til for Mindretallet at beklage sig over den Maade, hvorpaa der har været arbejdet i Udvalget. Man har saa tit bebrejdet Socialdemokratiet, at vi ikke vilde trække i Arbejdstøjet og deltage i Bestræbelserne for at foretage det nødvendige til Genopbygning af Landets Økonomi. Denne Tale bliver man nødt til at standse, naar man paa et meget vigtigt Omraade byder det største Parti de Vilkaar, at man holder et Par Møder af fuldkommen formel Karakter og saa en sen Aften, før Betænkningen skal afgives, meddeler, at de og de Ting er Flertalspartierne enige om, saa kan vi sige ja, hvis vi synes om dem, eller stemme imod, hvis det passer os bedre. Det er selvfølgelig disse Partiers Ret kun at forhandle indbyrdes, og det er ogsaa muligt, at Forhandlingerne indbyrdes er saa vanskelige, at man med nogen Grund kan sige, at det saamænd kan være svært nok at faa 3 Partier gjort enige, og det vilde blive helt umuligt, hvis der skulde et fjerde Parti med i Arbejdet, men man kan ikke afholde sig fra enhver Form for Samarbejde og samtidig bebrejde dem, man ikke giver Mulighed for Samarbejde, at de ikke er villige til at deltage i Arbejdet. Jeg maa derfor slaa fast, at de Bemærkninger, der i den senere Tid er kommet i den Anledning, er der ikke megen Realitet i.

Det, der her foreligger, er for Chokoladeafgiftens Vedkommende et Forslag, som man har forhandlet sig til Rette om uden at give Mulighed for virkelig positiv Forhandling i Udvalget. Vi har fra Socialdemokratiets Side været klar til at gaa ind i et Arbejde for at finde ud af, hvordan man lempeligst kunde gennemføre de Foranstaltninger, der kunde give en bedre Økonomi og konsolidere Statens finansielle Situation og det, der staar i Forbindelse med den. Vi